

›Fatter tier,
 Mutter skri'er:
 du har kysset mine Pier!
 Singsalia! Singsalium!
 Bum!«

Tre Timer senere sad han paa en Grøftekant lidt udenfor Købstaden og havde taget sit Madklæde frem. Han var forresten slet ikke sulten, og ved Synet af Ane-Mettes nydeligt smurte Mellemmader tabte han nu rent Appetiten.

Henne paa Vejen inde fra Byen kom et langt, mager Kvindemenneske med en Kludesæk paa Ryggen og en Stav i Haanden. Han kendte hende godt. Det var en gammel Halvtosse, der gik omkring i Herredet og tiggede. Da hun fik Øje paa hans Mellemmader standsede hun foran ham, skuttede sig i sine Pjalter og bad om en Bid i Guds Navn.

Søren havde endnu aldrig nægtet en Fattig et Stykke Mad; men Ane-Mettes sidste Rundtenommer var ham for dyrebar en Gave. Han nænnede ikke at skille sig ved en Brokke og lod Konen gaa med en Toskilling.

Længe fulgte han hende med Øjnene, mens han tænkte paa, at hun maaske inden Aften vilde naa til Enslev og banke paa hos Ane-Mette og komme ind i Køkkenet og faa en Kaffetaar. Han saae det hele Møde saa forunderligt levende for sig: Ane-